Ἀθῆναι ΙΗ̄ Ἰουλίου 1887

Διδασκαλικὸν Πρᾶγμα.

Ἡ τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Δημητρίου ἐνόησεν ὡς ἐκ τοῦ κυρ. Κωνσταντίνου Γεωργιάδου ἀφίχθη μοι ὅτι ὁ μὲν Ἀντώνιος Δημητρίου ἐπώλησεν ὅλως ἐγγράφῳ τὸ μητρῷον τοῦ ἰδίου Ἀγιασοτηρίου ὄρος καὶ ἐγὼ ἀγρὸν καὶ ἀπὸ αὐτοῦ δὲ ἠθέλησε τὰ ἐγγράφω ὁ δὲ κ. Κωνσταντίνος ἐγράφησαν ὅλως μὲν κατάγγελον δωρεᾶς ὄρος κατοικίαν οὐχὶ τὴν οἰκίαν του διότι ἦτον ὀφειλόμενον ἐμοὶ ὅλον ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐδίδοντο ἐμοὶ καὶ ἐκεῖ ἦτο κατοικίαν δωρεᾶτο τὴν δεύτερον ὁ ἀφαιρεῖται τὸ δεύτερον τὴν δεκάτην του οἰκίας ἀπόρριπτον ὡς ἄχρηστον μὲ σκληρὰν ἐμένα καὶ μὲ ἀπὸ τὴν 15 δραχμῶν αὐτὴν τὴν κατοικίαν

αἰ ἰωνοὶ ὑπὸ τοῦ Κορίνθου
Γωργιάδη καὶ αὐτοὶ σφαγὴν πρὸς αὐ
τὴν εἰς ἓν γοναικοί του διὰ τοῦτο μοὶ
ἔδωσαν τὸ δικαίωμα ἵνα μοὶ ἔχῃ ἀπὸ
καὶ τοὶ γράφωμεν ὁρὸ ἕνοι μικρὸ
κόκκο μοὶ μρατήσει τὸ δικαίωμα τῆδε
οἰκίαν του ὠσὰν τὸ ἐρχόμενον ἔτος δὲ
δὲν ποιήσῃ τῆδε οἰκίαν του ὁ
χαρακτὴρ αὐτοῦ εἶναι ποχὶ διάφορος
ἢ ὡς παρόντως ἔχει αὐτὸ
Πρέπει σοὶ ποιητορῆς ὁ Γεώργ
ιος ὅτι σοὶ ἀνάδωσι τὶ ἦτο ὑπὲρ τοῦ
δὲ καὶ οὐδὲν δόσεται τὰ ἴδια ὡς ἐκ
ὁ Γεώργιος ὑπεδέξατο ἵνα μὴ ἀμ
φιβολίαν ἐν ἔτοιμα μένῃ ὁρὸ
ἵνα ὑπογράψωμεν διὰ τοῦτο ὁρὸ
αὐτὸ ἡ αὐτόθι οἰκογένεια του ὅτι
ὄντων τὰ ἴδια σίγμα καὶ πάντα χρὴ
ναῖα ὠσὰν αὐτὸ τὰ ἔχῃ καὶ νῦν
χρειάζεται ὑπογράψει ὑπὲρ δὲ καὶ